

רבי עקיבא - שיעור א'

מסכת אבות דרבי נתן פרק ו

מה היה תחלתו של ר' עקיבא? אמרו: בן ארבעים שנה היה - ולא שנה כלום. פעם אחת היה עומד על פי הבאר. אמר "מי חקק אבן זו?" אמרו לו "המים שתדיר נופלים עליה בכל יום" ... מיד היה רבי עקיבא דן קל וחומר בעצמו: מה רך - פסל את הקשה. דברי תורה - שקשין כברזל - על אחת כמה וכמה שיחקקו את לבי - שהוא בשר ודם!
מיד חזר ללמוד תורה. הלך הוא ובנו וישבו אצל מלמדי תינוקות. א"ל "רבי - למדני תורה!" אחז רבי עקיבא בראש הלוח - ובנו בראש הלוח. כתב לו אלף בית - ולמדה. אלף תיו - ולמדה. תורת כהנים - ולמדה. היה לומד והולך עד שלמד כל התורה כולה!

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף מט/ב

תניא: אר"ע כשהייתי עה"א אמרתי "מי יתן לי ת"ח - ואנשכנו כחמור". א"ל תלמידיו "רבי - אמור ככלב". א"ל "זה [חמור] - נושך ושובר עצם. וזה [כלב] - נושך ואינו שובר עצם!"

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף סב/ב

ר"ע - רעיא דבן כלבא שבוע הוה. חזיתיה ברתייה דהוה צניע ומעלי.

תוספות כתובות סב:

... איכא למימר דהתם לאו משום שהיה שונא תלמידי חכמים - אלא משום שהיה סבור שמתגאין על עמי הארץ מפני תורתן - והיו תלמידי חכמים שונאים אותם. וגם משום שלא היו מניחין אותם ליגע בהם - כדאמרינן (חגיגה דף יח:) בגדי עם הארץ - מדרס לפרושים.
אבל מכל מקום - שומר מצות היה. (רבינו תם):

תוספות פסחים קיג:

שראה בו דבר ערוה. ואם תאמר דבאלו מציאות (ב"מ לב:) אמרינן אוהב לפרוק ושונא לטעון - מצוה בשונא - כדי לכופ את יצרו. והשתא - מה כפיית יצר שייך - כיון דמצוה לשנאתו? וי"ל כיון שהוא שונאו - גם חבירו שונא אותו - דכת' (משלי כז) "כמים הפנים לפנים - כן לב האדם לאדם". ובאין מתוך כך לידי שנאה גמורה! ושייך כפיית יצר.

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף סב/ב

ר"ע - רעיא דבן כלבא שבוע הוה. חזיתיה ברתייה דהוה צניע ומעלי. אמרה ליה "אי מקדשנא לך - אזלת לבי רב?" אמר לה "אין". איקדשא ליה בצינעה - ושדרתיה.

תלמוד בבלי מסכת נדרים דף נ עמוד א

ר' עקיבא איתקדשת ליה ברתיה (דבר) דכלבא שבוע. שמע (בר) כלבא שבוע - אדרה הנאה מכל נכסיה. אזלא ואיתנסיבה ליה בסיתוא. הוה גנו בי תיבנא. הוה קא מנקיט ליה תיבנא מן מזייה. אמר לה "אי הואי לי - רמינא ליך ירושלים דדהבא" ...אמרה ליה "זיל הוי בי רב"

תלמוד בבלי מסכת נדרים דף נ עמוד א

אזל תרתי סרי שנין קמי דר' אליעזר ור' יהושע. למישלם תרתי סרי שנין - קא אתא לביתיה. שמע מן אחורי ביתיה - דקאמר לה חד רשע לדביתהו "שפיר עביד ליך אבוך! חדא - דלא דמי ליך! ועוד - שבקך ארמלות חיות כולהון שנין! אמרה ליה "אי צאית לדילי - ליהוי תרתי סרי שנין אחרנייתא!" אמר: הואיל ויהבת לי רשותא - איהדר לאחורי. הדר אזל הוה תרתי סרי שני אחרנייתא.

תלמוד ירושלמי מסכת פסחים דף מב/א

שלש עשרה שנה עשה ר"ע נכנס אצל ר' ליעזר - ולא היה יודע בו.

תלמוד בבלי מסכת נדרים דף נ עמוד א

אתא בעשרין וארבעה אלפין זוגי תלמידי. נפיק כולי עלמא לאפיה. ואף היא קמת למיפק לאפיה. אמר לה ההוא רשיעא "ואת - להיכא?" אמרה ליה "יודע צדיק נפש בהמתו". אתת לאיתחזויי ליה - קא מדחן לה רבנן. אמר להון "הניחו לה. שלי ושלכם - שלה הוא!"